

РЕШЕНИЕ

№ 1501

гр. Пловдив , 30.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и четвърти август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Д. Голчев

при участието на секретаря Катя Ив. Янева
като разгледа докладваното от Николай Д. Голчев Гражданско дело № 20215330105992 по описа за 2021 година

Ищцата Т. Т. С. е предявила срещу „Метекс“ ЕООД обективно, кумулативно съединени осъдителни иски, както следва: 1) за заплащане на нетно трудово възнаграждение за м.11.2020г., м. 12.2020г., м. 01.2021г. и м. 02.2021г. в общ размер от 1263, 77 лева- правно основание чл. 128, т. 2 КТ; 2) за заплащане на обезщетение за първите три работни дни от временната неработоспособност на работника през м. 12.2020г. в размер на 64, 05 лв.- правно основание чл. 40, ал. 5 КСО, ведно със законната лихва върху горепосочените суми, считано от датата на подаване на исковата молба в съда (12.04.2021г.) до окончателното им погашение.

В исковата молба се излагат съображения, че между страните е действало валидно трудово правоотношение по силата на Трудов договор № *****, като ищцата е заемала длъжност „*****“. Сключеният между страните трудов договор е бил прекратен по силата на Заповед № *****. на управителя на ответното дружество, считано от дата 22.02.2021г. Ищцата изтъква, че макар и добросъвестно да е полагала труд през процесния период, ответникът не ѝ е заплатил дължимото трудово възнаграждение. Поддържа и че през м. 12.2020г. е била в отпуск поради временна неработоспособност, като работодателят не е изплатил дължимото обезщетение за първите три дни от временната неработоспособност, което е в размер 70 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение за месеца, в който е настъпила временната неработоспособност. Предвид изложеното, претендира се ответното

дружество да бъде осъдено да заплати горепосочените суми. Претендират се и разноси.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на искова молба от ответната страна.

В открито съдебно заседание, проведено на 24.08.2021г., ответникът чрез адв. К. изрично признава така предявените искове по основание и размер. Предвид изявлението на ответната страна, ищецът е поискал постановяване на решение съобразно стореното признание.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2, вр. чл. 237, ал. 2 ГПК, счита за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът е сезиран с обективно, кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 40, ал. 5 КСО.

С оглед направеното от ответника признание на исковите претенции, както и заявеното от ищеца искане за постановяване на решение при признание на иска, съдът счита, че исковата претенция е основателна до размера на претендираните с исковата молба суми, а именно: за заплащане на нетно трудово възнаграждение за м.11.2020г., м. 12.2020г., м. 01.2021г. и м. 02.2021г. в общ размер от 1263, 77 лева и за заплащане на обезщетение за първите три работни дни от временната неработоспособност на работника през м. 12.2020г. в размер на 64, 05 лв. Като законна последица от уважаване на исковите е присъждането на законната лихва върху главниците, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 12.04.2021 г., до окончателното изплащане на сумите.

Съгласно разпоредбата на чл.237, ал.2 ГПК в мотивите на решението е достатъчно да се укаже, че то се основава на признанието на иска. Налице са предпоставките на чл.237 ГПК, като съдът счита, че така извършеното признание не противоречи на закона или на добрите нрави, както и че не касае право, с което страната не може да се разпорежда. В тази връзка, по делото е представено изрично пълномощно / л. 30 /, делегиращо на адв. К. възможност да признае исковите, предмет на настоящото производство. Признанието на иска е процесуално действие на ответника, с което той се разпорежда със своето право на защита, като заявява, че се отказва от защита срещу иска, защото искът е основателен. Това може да се осъществи на всеки един етап от производството, като признанието на иска обвързва съда, но от волята на ищеца зависи дали да поиска прекратяване на съдебното дирене и постановяване на решение по

чл.237 ГПК, или да остави съдът да постанови решение по чл.235 ГПК. Доколкото ответникът заявява изрично в открито съдебно заседание, че признава иска, а ищецът – че иска постановяване на решение съобразно изразеното признание, съдът постанови своето решение на основание чл.237 ГПК.

По отношение на разноските:

При този изход на спора, право на разноски се поражда в полза на ищеца на основание чл.78, ал.1 ГПК. По делото се доказаха да са сторени разноски в общ размер от 620 лв., като именно за тази сума следва да бъде осъден ответникът да заплати на процесуалния представител на ищеца – адв. П. (доколкото съобразно представения договор за правна защита и съдействие, адвокатският хонорар е договорен при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 Закон за адвокатурата).

Доколкото ищцата е освободена от заплащане на такси и разноски, на основание чл. 78, ал. 6 КТ, следва ответникът да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по сметка на РС- Пловдив сума в размер на 53, 11 лева, представляваща дължими държавни такси по Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Метекс“ ЕООД, ЕИК ***** **да заплати** на Т. Т. СТ., ЕГН: ***** на основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 40, ал. 5 КСО следните суми: **1263, 77 лева** – представляваща нетно трудово възнаграждение за м.11.2020г., м. 12.2020г., м. 01.2021г. и м. 02.2021г., както и сумата от **64, 05 лв.**, обезщетение дължимо от работодателя за първите три работни дни от временната неработоспособност на работника през м. 12.2020г., ведно със законната лихва върху посочените суми, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда /12.04.2021г./ до окончателното им погашение.

ОСЪЖДА „Метекс“ ЕООД, ЕИК ***** **да заплати** на адв. А.*****Д. П., АК- *сума в размер от **620 лв.**, представляваща адвокатски хонорар за процесуално представителство на ищцата в рамките на настоящото производство, уговорен при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 Закон за адвокатурата.

ОСЪЖДА „Метекс“ ЕООД, ЕИК ***** **да заплати** на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в полза на Държавата- бюджет на Съдебната власт, по сметка на Районен съд-

Пловдив сума в размер от 53, 11 лева, представляваща държавна такса върху уважените искове.

Решението може да бъде обжалвано от страните в двуседмичен срок, считано от съобщаването му, с въззивна жалба пред Окръжен съд- Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____